ECLI:LV:AT:2024:1112.11905005817.7.L
Lieta Nr. 11905005817, SKK-533/2024
Krimināllietu departaments

Latvijas Republikas Senāts
LĒMUMS
Rīgā 2024. gada 12. novembrī

Senāts šādā sastāvā: senatori Irīna Jansone, Ivars Bičkovičs, Anita Poļakova,

iepazinies ar apsūdzētā /pers. A/ aizstāves zvērinātas advokātes Ingas Lauces kasācijas sūdzību un tās papildinājumiem (turpmāk – kasācijas sūdzība) par Zemgales apgabaltiesas 2024. gada 19. marta lēmumu, atzīst, ka ir pamats atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 573.[1] panta pirmo daļu tiesa atsakās ierosināt kasācijas tiesvedību, ja kasācijas sūdzība vai protests neatbilst šā likuma 569., 571., 572. panta un 573. panta pirmajā daļā minētajām prasībām vai ja kasācijas sūdzība vai protests iesniegts par tiesas nolēmumu, kas saskaņā ar likumu nav pārsūdzams.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 569. panta pirmajai daļai pārsūdzēšana kasācijas kārtībā ir rakstveida kasācijas protesta vai sūdzības iesniegšana Augstākajā tiesā par tāda apelācijas instances tiesas nolēmuma tiesiskumu, kurš vēl nav stājies spēkā, nolūkā panākt tā atcelšanu pilnībā vai kādā tā daļā vai arī tā grozīšanu juridisku iemeslu dēļ. Saskaņā ar šī panta trešo daļu kasācijas instances tiesa pierādījumus lietā no jauna neizvērtē.

Apsūdzētā /pers. A/ aizstāve I. Lauce kasācijas sūdzībā norādījusi, ka apelācijas instances tiesa nepamatoti par pieļaujamiem pierādījumiem atzinusi: 1) policijas darbinieka /pers. B/ 2017. gada 25. maija ziņojumu, uz kura pamata tika uzsākts kriminālprocess, jo tajā iekļautās ziņas nav pamatotas ar pierādījumiem; 2) ierosinājumu un lēmumus par speciālā izmeklēšanas eksperimenta veikšanu un lēmumu par kratīšanas izdarīšanu, jo tie pamatoti tikai ar /pers. B/ ziņojumā norādīto informāciju; 3) īpašumā /Nosaukums/ esošā šķūņa apskates protokolu, jo apskate veikta bez tā lietotāja /pers. A/ piekrišanas, bet /pers. C/ piekrišana iegūta, pielietojot vardarbību, draudus, šantāžu un viltu, kā arī protokolu parakstījuši tikai trīs policijas darbinieki. Tiesas pieļautie Kriminālprocesa likuma pārkāpumi ir noveduši pie nelikumīga tiesas nolēmuma.

Senāts konstatē, ka apsūdzētā /pers. A/ aizstāve kasācijas sūdzībā atkārtojusi apelācijas sūdzībās norādītos argumentus, kurus apelācijas instances tiesa ir izvērtējusi un motivēti noraidījusi.

Senāts konstatē, ka apelācijas instances tiesa ir izvērtējusi kasācijas sūdzībā minēto pierādījumu pieļaujamību. Tiesa, izvērtējot /pers. B/ 2017. gada 25. maija ziņojumā norādīto, ir pieprasījusi un iepazinusies ar tajā iekļauto operatīvo informāciju un atzinusi, ka kriminālprocess uzsākts likumīgi un pamatoti, ievērojot Kriminālprocesa likuma 369. un 370. pantu. Tiesa konstatējusi, ka ierosinājums un lēmums par speciālo izmeklēšanas eksperimentu un lēmums par kratīšanas izdarīšanu ir pamatots ar /pers. B/ 2017. gada 25. maija ziņojumā iekļautajām ziņām, ka /pers. A/ un viņa sieva nodarbojas ar narkotisko vielu realizāciju, un secinājusi, ka tās ir pietiekamas ierosinājumu apmierināšanai. Tiesa atzinusi, ka minētie lēmumi pieņemti, ievērojot Kriminālprocesa likumā noteikto kārtību. Tiesa konstatējusi, ka īpašumā /Nosaukums/ esošā šķūņa lietotāji ir apsūdzētais /pers. A/ un viņa sieva /pers. C/, turklāt /pers. C/ pati iniciēja šķūņa apskates veikšanu, labprātīgi uzrādīja to un piedalījās apskatē, tādējādi atzinusi, ka apskate veikta, ievērojot Kriminālprocesa likuma 142., 163. un 326. pantā noteikto kārtību. Tiesa motivēti noraidījusi aizstāves argumentu, ka pret /pers. C/ nopratināšanas laikā tika pielietota emocionālā vardarbība, viltus, draudi vai meli, un norādījusi, ka viņa pratināta aizstāvja klātbūtnē, iebildumi par procesuālo darbību veikšanu līdz tiesas izmeklēšanai netika izteikti. Minēto aizstāves argumentu tiesa atzinusi par aizstāvības taktikas maiņu un /pers. C/ vēlmi palīdzēt /pers. A/ izvairīties no kriminālatbildības un soda. Tiesa atzinusi, ka policijas darbinieka /pers. B/ klātbūtne apskates laikā bez šī fakta fiksēšanas protokolā neietekmē apskates norises likumību.

Senāts konstatē, ka apsūdzētā /pers. A/ aizstāves I. Lauces kasācijas sūdzības argumenti pamatoti ar viņas atšķirīgo viedokli par lietā iegūto pierādījumu pieļaujamības un pietiekamības vērtējumu, savukārt pierādījumu izvērtēšanu lietā atbilstoši likumam veic tā tiesa, kas izskata lietu pēc būtības. Tādējādi kasācijas sūdzības argumenti faktiski pauž iesniedzējas neapmierinātību ar tiem secinājumiem, kādus izdarījusi apelācijas instances tiesa, izvērtējot pierādījumus lietā, un vērsti uz to, lai panāktu apelācijas instances tiesas nolēmuma atcelšanu nevis juridisku, bet faktisku iemeslu dēļ, kas ir pretrunā ar Kriminālprocesa likuma 569. panta pirmo daļu.

Minētais ir pamats atteikumam ierosināt kasācijas tiesvedību saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 573.[1] panta pirmo daļu.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 573. panta trešo un piekto daļu, 573.[1] panta pirmo daļu, Senāts

nolēma

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Lēmums nav pārsūdzams.

I. Jansone I. Bičkovičs A. Poļakova